

18/11/2014

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של נ' מיוני 2011, על חוויה מזעזעת שעברה במיון נשים כשנאלצה לעבור גרידה במשמרת עמוסה ולהתמודד לא רק עם כאב פיזי אלא גם עם יחס מזלזל במצבה הרגשי הקשה:

"לפני מספר שנים עברתי הפלה נדחית. כלומר, העובר הפסיק להתפתח אך לא התרחשה הפלה ספונטנית. במקרה כזה צריך לעבור גרידה.

התבקשתי להגיע ערב לפני הניתוח למיון נשים באיכילוב כדי לעבור הליך מקדים קצר. הגעתי בשעה שמונה בערב, כנדרש, ויצאתי משם באחת לפנות בוקר. בחדר המיון שרר כאוס מוחלט - יולדות מתווכחות על התור למוניטור, אישה בחודש רביעי שהגיעה באמבולנס כי נפלה בבית ואחת אחרת, בחודש שישי, מחוברת לאינפוזיה ומקיא כל כמה דקות לתוך שקית.

על המהומה ניסו להשתלט, בקושי רב, אחות ומתמחה. כיוון שהייתי מקרה מאוד לא דחוף הייתי, באופן טבעי ומוצדק, בתחתית סולם העדיפויות. ישבתי, קמתי, יצאתי, חזרתי, ומדי פעם התחננתי בפני האחות שלפחות תיתן לי הערכה מתי הרופא יוכל לראות אותי.

אחרי יותר מארבע שעות של המתנה מייאשת קיבל אותי מתמחה טרוט עיניים; הוא ביצע את ההליך, שלקח פחות מעשר דקות, ושלח אותי, צולעת ודומעת, הביתה. חמש שעות בחדר המיון בשביל פרוצדורה של חמש דקות.

סתם מקרה קטן וטיפשי, לא מסכן חיים ולא נובע מרשלנות או חוסר אחריות. אבל מאוד אופייני לרפואת הנשים בארץ כפי שחוויתי אותה, מערכת אדישה עד גסת רוח; מהגניקולוג שהגדיר אותי בגיחוך כ'רחם משומש במצב טוב' אחרי ההפלה הראשונה שעברתי ועד זה שבדק אותי אחרי הגרידה, התעלם מעד כמה שהכאיב לי ובעצם התעלם ממני בכלל (הוא לא החליף איתי אף מילה אלא רק הכתיב את הממצאים לאחות).

מאז ילדתי שני ילדים, בזמן שחייתי בארץ אחרת. ראיתי שהדברים לא חייבים להיות כך. אם אבחר ללדת שוב, אני מקווה שזה לא יהיה בישראל."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת